

ПРИЙОМ У КРЕМЛІ НА ЧЕСТЬ ВИПУСКНИКІВ ВІЙСЬКОВИХ АКАДЕМІЙ

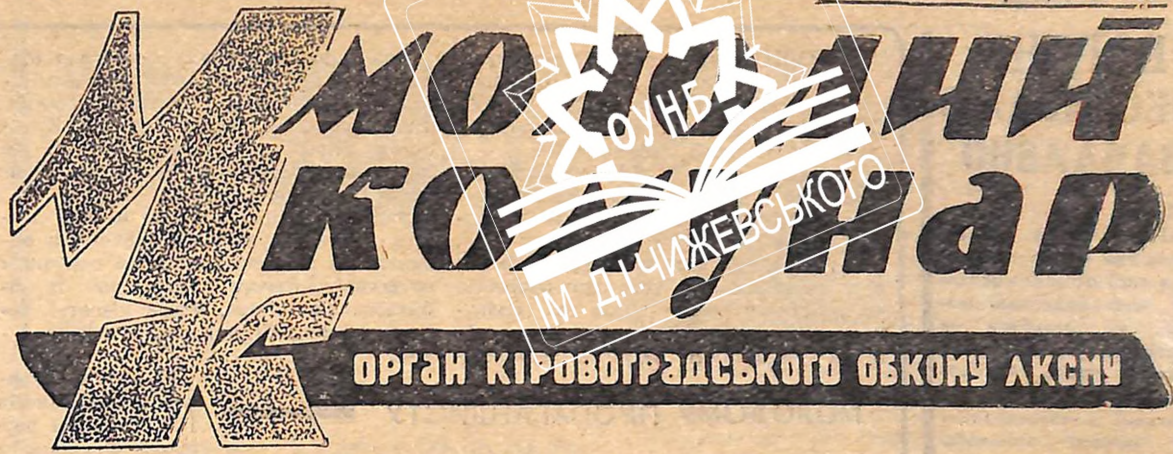
Радянська Армія і Військово-Морський Флот одержують новий загін офіцерів, які закінчили військові академії. Висококваліфіковані спеціалісти, що оволоділи основами сучасної військової науки та найновішої бойової техніки, найближчими днями відбувають у частини і з'єднання.

Центральний Комітет КПРС і уряд СРСР

владштували 5 липня традиційний прийом у Кремлі на честь випускників вищих військових учбових закладів.

Прийом відкрив міністр оборони СРСР, Маршал Радянського Союзу А. А. Гречко.

Тепло зустрінутий присутніми, на прийомі з промовою виступив Генеральний секретар ЦК КПРС Л. І. Брежнєв. (ТАРС).

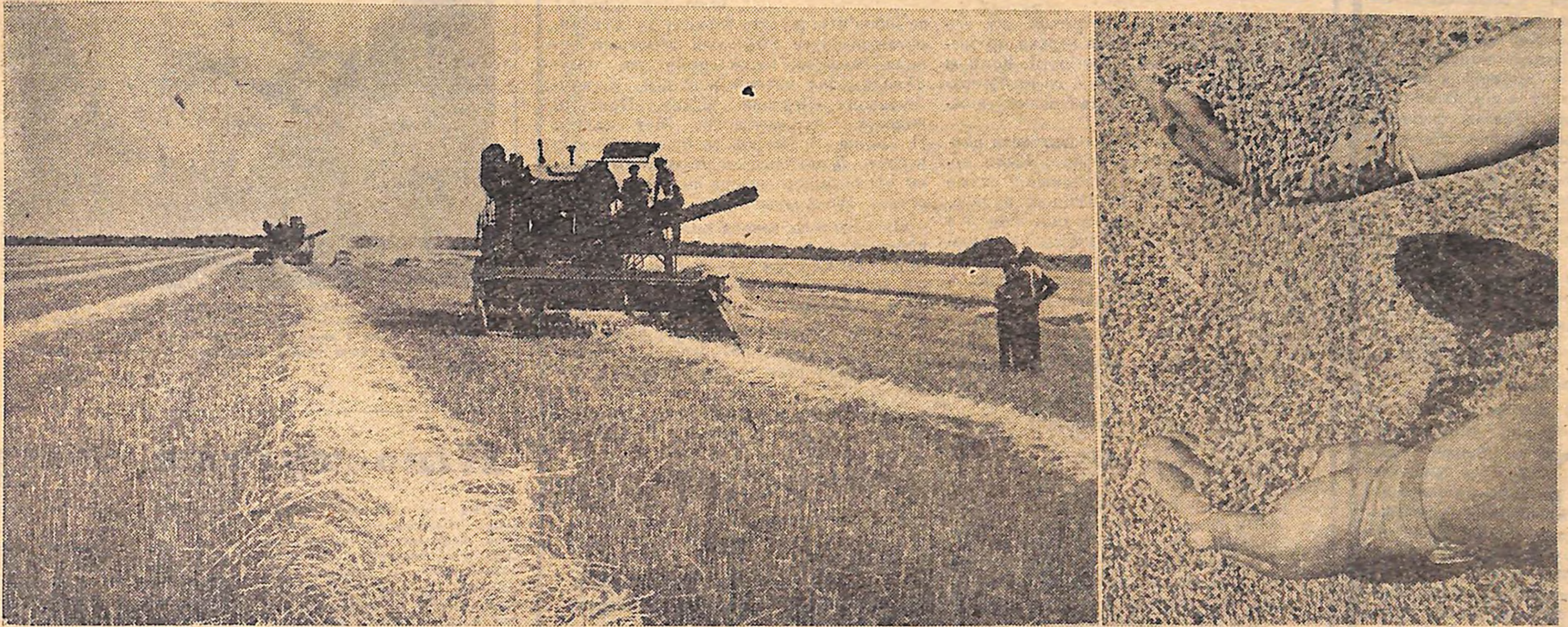
ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання VIII.

№ 80 (780).

П'ЯТНИЦЯ, 7 ЛИПНЯ 1967 р.

Ціна 2 коп.

На одну площу, де лигли валки пшениці, одразу виведено три комбайни. — Два дні промайне, і на старні навіть соломи не буде. — мовить діловито голова колгоспу імені Кірова Валентин Шупьга з Новгородківського району. ...І на широку доплону тридцятирічного ватажка артілі синюлось дорідне пшеничне зерно.

В ТЕБЕ ЕКЗАМЕН, ХЛІБОРОБЕ!

І знову понад припугльськими берегами новою хвилею хлюпнувся гомін. І знову в степу над Дніпром і Синюхою, над Виссю і Бугом хлібороб виношує свою радість, мипуючись пшеничним колоском, що виростив своїми молодими руками. Потяглися степовими шляхами валки автомашин, повезли рідній Вітчизні найпрекрасніші дарунки.

Степівчанин в напрузі. Степівчанин складає іспит на ювілейний атестат хліборобської зрілості.

Славні вісті вже линуть про завзяття ульяновських механізаторів. В кожному колгоспі згуртувались комсомольські агрегати. А до себе на пораду вони запросили старших хліборобів, комуністів. Щодня обмолочує валки озимої пшениці на 28—30 гектарах молодий комбайнер Іван Негрега з артілі імені Леніна. Такий же розгін взяв Петро Слободенюк з колгоспу імені Карла Маркса. В шеренгу заспівувачів стають О. Гончарук, В. Безпечний, П. Решетняк з артілі імені Богдана Хмельницького, Б. Лірник з колгоспу імені «Правди».

Вже в перший день обмолоту хліба в новгородківській артілі імені Кірова відлились переможці. Це — молодий комбайнер Лука Сульжин з своїм помічником Юхимом Дячком. Фото В. КОВПАКА.

М. СИРОТЮК,

перший секретар обкому ЛКСМУ,

А в Онуфріївському районі на жнивях вже встигли показати свою майстерність Іван та Ліда Воробйови — молоде подружжя. По тридцять центнерів пшениці намолочують вони на гектарі.

Завидні діла в петрівчан, вільшанців, олександрійців, бобринчан, долинців.

Від темної стрічки далекого бору аж до лісосмуги колгоспу імені Телішевського Вільшанського району котиться степом буйна хвиля. Хилиться додолу ваговитий пшеничний колос, торкається хліборобської руки. І в хлібороба родиться ясна надія. Бо ж нива перед ним щедро, багата. З усього видно, що на гектарі буде по 28—30 центнерів дорідного зерна. Тільки в державні засіки тут вивезуть його понад 14 тисяч центнерів.

Валки автомашин вже мчать з полів артілі на хлібоприймальний пункт. Наповнивши кузов автомашини зерном пшениці з бункера комбайна Григорія Костюка, шофер Михайло Шпильовенко отримав першу квитанцію за 21 центнер пшениці.

Чотири степових кораблі пливають нині артільними ланами. Працюють механізатори груповим методом, в єдиному комплексі.

За кожним агрегатом стежать прожектористи, комсомольський патруль. Тривожних сигналів не чути, бо ж ювілейний урожай збирають хлібороби швидко, без втрат.

Стерня вже видніється майже на 150 гектарах. Ось-ось до роботи приступлять скиртоправи. Мине десять днів, і там, де вигойднувався пше-

ничний колос, спеціальна бригада розкидає по стерні місцеві добрива. В загінку вийдуть орачі.

Наступ за великий ювілейний коровай шириться. Загін хліборобів нині зростає. ЦК ВЛКСМ, ЦК ЛКСМУ напередодні жнив покликали молодь сповна віддати свої знання, свою молоду насагу, вийшовши на золоті гони. Тепер районні комітети ЛКСМУ, комітети комсомолу первинних організацій мають широко розгорнути серед комсомольсько-молодіжних колективів, збиральних агрегатів, серед окремих механізаторів дійове змагання за своєчасне і якісне проведення жнивних робіт. Про переможців повинні знати всі. Правофлангових маємо всіляко підтримувати, розповсюджувати їх досвід. Взят молодий механізатор певну висоту — несіть йому грошову винагороду, хай на його агрегаті замаярять вимпел, блисне зірка.

З метою широкого залучення молодих механізаторів в соціалістичне змагання на честь 50-річчя Великого Жовтня оголошено республіканський конкурс на кращого молодого комбайнера. 24 степовики — переможці конкурсу від кожної області — нагороджуватимуться Почесною Грамотою ЦК ЛКСМ України і преміюються цінними подарунками — транзисторними радіоприймачами. Кращий комбайнер республіки — переможець конкурсу — здобуде честь побувати на республіканському фестивалі молоді.

Всі переможці республіканського конкурсу — комбайнери будуть учасниками традиційної зустрічі в ЦК ЛКСМУ, яка проводиться в кінці року.

В цю гарячу для степівчанина пору комсомольські активісти мають подбати, щоб всюди впроваджувалася прогресивна організація праці, щоб робота агрегатів тривала у дві зміни. Всюди повинні працювати пункти технічної допомоги.

Треба добитися, щоб кожен агітмайданчик був обладнаний та оформлений відповідною насиченою агітацією, забезпечений книгами та періодичною пресою, щоб сюди не забували дороги лектори, агітатори, організатори виступів агіткульбригад, привозилися й демонструвалися кінофільми. Для змістовного

дозволя хліборобів слід ширше використовувати можливості клубів, бібліотек, зон відпочинку, спортивних баз.

Майже весь липень в Новгородківському, Добровеличківському, Бобриньському районах курсуватиме агітпоїзд обкому ЛКСМУ. Такі поїзди, агітмашини варто мати в кожному районі. На токах, безпосередньо в полі хай звучить люба для хлібороба пісня, хай звучить всюди слово агітатора, слово про добайливих хліборобів.

У Вільшанському районі за діло взялися загони «Комсомольського прожектора». Отак би й всюди діяти. На шляхах, токах, біля агрегатів має чатувати прожекторист.

Недоліки на жнивних полях, на хлібозаготівлях варто різко і принципово піднімати на сатиричний спис не лише в «Комсомольському прожекторі», Безгосподарників, байдужих хай критикують з імпровізованої сцени читці-сатирики. Хай дошкульне слово лине з місцевого радіоузла.

Хліб вирощено. Якщо збирати його без затримок, якщо стати на шляху розбазарювання, по-господарському зсипати його в засіки, доробок хлібороба буде помітним, ваговитим.

Серед ульяновських хліборобів вже видно кооператорів. Справа комсомольських працівників, їх активістів подбати, щоб всюди так обслуговувались трудівники села.

На матеріально-побутове обслуговування молодих колгоспників і робітників радгоспів треба звернути особливу увагу, домогтися постійного забезпечення їх гарячим харчуванням, промисловими і продовольчими товарами. Подбати про благоустрій польових станів, створення кімнат відпочинку, встановлення душових тощо.

Добре, коли в боротьбу за хліб залучається учнівська молодь. Старшокласники спроможні чимало допомогти на токах, на хлібоприймальних пунктах, вони можуть стати в загони дозорців, бути членами контрольних постів.

Доброзичливими і широсердими шефами у хліборобів хай нині будуть юнаки та дівчата з міст, підприємств, студентська молодь.

Додолу падає золотавий колос, ростуть ворохи повновидого зерна. Батьківщина отримує дарунки степового краю. Більше напружитися молодий механізатор, світлішими будуть його поривання душі, — то й прекрасніший матимемо ми коровай в ювілейному році.

ВОГОНЬ ФЕСТИВАЛЮ ЗАПАЛЕНО

Львів, 5 липня. (РАТАУ). Пізно ввечері львів'яни тепло прийняли в свої обійми посланців чехословацької молоді, які прибули на фестиваль юності двох братніх країн. А сьогодні свято дружби радянської і чехословацької молоді почалося. Юнаків і дівчат обох країн зблизила безмежна вірність ідеям комунізму. Ці братерські почуття з особливою силою проявилися на нинішньому фестивалі.

Першу половину дня гості провели в екскурсіях по місту. Їх зразила краса і велич стародавнього Львова, який, завдяки турботі Комуністичної партії, перетворився у великий промисловий і культурний центр України. Тепло й гостинно екскурсантів зустрічали колективи державної картинної галереї, де відкрилася виставка робіт львівських художників, присвячена 50-річчю Великого Жовтня.

В другій половині дня на площі біля театру опери та балету імені Івана Франка фінішували дві колони мотоциклістів — учасників естафети дружби, які кілька днів тому стартували в Празі й Москві. Всі, хто був присутній на площі, низько схилили голови перед пам'ятником В. І. Леніну. До його підніжжя лягли червоні гвоздики. В цьому — і данина поваги, і любов, і клятва виконувати заповіді Ілліча в усьому і завжди.

Від пам'ятника В. І. Леніну барвисті колони учасників фестивалю рушили до холма слави, де спочиває прах вірних синів Радянського Союзу, які віддали своє життя в боротьбі з німецько-фашистськими загарбниками. Представники обох делегацій від вічного вогню запалюють факел і доставляють його на стадіон «Дружба».

З нагоди урочистого відкриття фестивалю відбувся багатолюдний мітинг.

Його відкрив секретар Львівського обкому комсомолу Богдан Котик.

Звучать гімни СРСР, ЧССР та УРСР. З теплими привітаннями до присутніх звернувся перший секретар Львівського обкому партії В. С. Куцевол, секретар ЦК ВЛКСМ Юрій Торсуєв, льотчик-космонавт Олексій Леонов і голова ЦК ЧСМ Мірослав Заводіл.

На стадіон в'їжджають мотоциклісти, які доставили з Москви і Праги дружні послання ВЛКСМ і ЧСМ. Радянські спортсмени вручили М. Заводілу снарядну гільзу із замлею, взятою з могили Невідомого солдата в Москві.

Потім капітани мотоциклістів запалюють у величезній чаші вогонь фестивалю. Свято відкрито.

І знову урочисто звучать фанфари. Вони співістигли про спортивно-художню композицію «Дружба навіки». Її виконали спортсмени й танцювальні ансамблі. В небі спалахує святковий фейерверк. Гості й господарі дружно скандують: «Дружба на вечноє времена!», «Дружба на вечни часи!», «Дружба навіки!»

ІНКОЛИ можна чути, що на атеїстичні вечори й лекції віруючі, особливо сектанти, не приходять. Буває й таке. Але якщо вечір продуманий від початку до кінця, то успіх забезпечений.

До вибору теми лекції, бесіди, вечора необхідно підходити диференційовано і вістря пропаганди спрямовувати на розвинування ідеології тієї релігійної течії, яка є в даному селі чи місті. Якщо є в селі євангельські християни-баптисти, то атеїстичну роботу треба так планувати, щоб кожний вечір поступово руйнував у свідомості віруючих помилку-

Навіть вдалу рекламу непогано підкріпити запрошеннями, які надіслати віруючим по пошті чи передати учнями. Так, наприклад, зробили в селі Крупському Кіровоградського району, де ще діє община баптистів. І на вечір прийшло 12 віруючих із 18.

Задовго до цієї розмови місцеві атеїсти, вчителі, працівники бібліотеки виявили, які питання хотілося б порушити на вечорі віруючим і невіруючим. Їх набралось, тих питань, більше півсотні. Тому й розмова була жвавою, переконливою.

Колишній проповідник баптистів І. І. Полевой розповів, як йшов з темряви забобонів до світла знань, як став атеїстом.

Серед віруючих більшість жінок. І це зобов'язує шукати стежину до їх серця, організувати спеціальні тематичні вечори. Зокрема, такий вечір на тему: «Хвала жінці-матері» відбувся у клубі заводу «Червона зірка». Присутні подовгу затримувалися біля картин П. Ліхіна, В. Перова та інших майстрів пензлю. Для більшого емоційного впливу організатори вечора підготували виставку «Мистецтво проти релігії».

Організатори вечора врахували також цікавість жінок до мод. І було продемонстровано моди весняно-літнього сезону. Потім працівники ресторану поділилися секретами кулінарної майстерності. Все це створило атмосферу зацікавленості, передумови до того, щоб атеїстичний вечір став вечором ширшої розмови.

І дійсно, жінки з зацікавленням слухали потім лектора-атеїста О. Терьошина. Задали йому чимало питань.

Підкреслюю: щоб була доброю віддача, кожен атеїстичний вечір має бути вечором ширшої розмови. І до цієї розмови лектору, пропагандисту треба добре готуватися.

П. ДМИТРЕНКО,
завідуючий обласним Будинком атеїзму.

МОЛОДОМУ ПРОПАГАНДИСТУ

Вечір щирої розмови

Вість їх поглядів на оточуючий світ. Якщо ж у селі православна церква, то треба давати бій саме її ідеології. Коли ж є дві чи три релігійні течії, то треба працювати окремо з представниками кожної течії.

Важливо і правильно підготувати рекламу. Коли написати афішу: «Бога немає», то віруючий, прочитавши, скаже про себе: «Ні, є». І на вечір не прийде. Якщо питання поставити так: «Чи був Христос?», то виникає думка, що одержано якісь нові дані про Ісуса Христа. Ця зацікавленість і приведе на вечір. А там уже лектор чи пропагандист, напевне, зуміє розвіяти міф про існування Христа.

Як деякий візирець можна навести рекламу Кіровоградського Будинку атеїзму. «Тематичний вечір для віруючих і невіруючих. Ісус Христос — бог, людина чи міф? Дорогі друзі! На вечорі ви дізнаєтесь: чому роки лічать від різдвя, як євангельський Христос ставився до заповіді про пошану до батьків, як Христос творив чудеса. На закінчення ви проглянете художній фільм «Іванна».

Він, Георгій Великий, — кращий формувальник ливарного цеху Олександрійського заводу підійомно-транспортного обладнання, один з шеренг правоохоронних переджовтневого змагання. На його грудях красується медаль «За трудову доблесть».

Фото А. БОЙКА.

Кінострічки світу

В'їзте під прапором Московського міжнародного кінофестивалю зібралися кінематографісти світу, яким близький його благодійний довіз «За гуманізм кіномистецтва, за мир і дружбу між народами!». У Кремльському Палаці з'їзду 5 липня відбулася церемонія урочистого відкриття фестивалю. В цьому році у Мос-

ковському міжнародному беруть участь 57 країн.

Три жюри мають дати оцінку 93 кінострічкам, поданим на конкурс художніх, короткометражних і дитячих фільмів (конкурс дитячих фільмів на фестивалі проводиться вперше).

(ТАРС).

Просимо відповісти

ЗАКІНЧИВСЯ РІК У СИСТЕМІ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ ПОЛІТОСВІТИ. ВІН ЗНАМЕННИЙ ПОШУКАМИ І ЗНАХІДКАМИ, ТА ТРАПЛЯЛИСЯ ЙІ ПРИКРИ НЕДОРОБКИ. ЩОБ ОБ'ЄКТИВНО ПРОАНАЛІЗУВАТИ ЗРОБЛЕНЕ ЗА РІК, ПРОСИМО ЩИРО ВІДПОВІСТИ НА НАШІ ЗАПИТАННЯ.

Запитання до слухачів політгуртків

1. В якому гуртку чи політичному клубі ти навчався?
2. Чи відвідував ти всі заняття, а якщо ні, то з яких причин?
3. Яке з занять тобі найбільше

сподобалося і чому?

4. Як ти вважаєш: можна було краще подавати матеріал, ніж подавав його пропагандист?
5. Що тобі не сподобалося на заняттях, чому, які твої пропозиції?
6. Скільки творів В. І. Леніна ти прочитав вперше протягом навчального року?
7. Як ти сам готувався до занять, яку використовував періодичну літературу?

Запитання до пропагандистів

1. Скільки років працюєш пропагандистом? Яким гуртком керував?
2. Чи достатньо була методична допомога з боку райкому комсомолу? Як, на твою думку, повинні райкоми планувати навчання пропагандистів?
3. Як допомагали тобі в роботі бібліотека, клуб, товариство «Знання»?
4. Молодь — слухач особливий. Чи враховував ти це в своїй роботі? Як саме?
5. Чи вважаєш, що пропагандист повинен не тільки навчати

політичної грамоти, а й виховувати молодь? Ти виховував?

6. Які активні форми політмасової роботи (ленінські уроки, диспути, теоретичні конференції) ти використовував?

7. Наскільки ти користувався технічними засобами під час проведення занять? Якщо ні, то чому? Будь ласка, кілька даних про себе:

стать, партійність, освіта, посада (можна без зазначення місця роботи).

Прізвище, коли не бажаєш, можеш не називати.

Чекаємо твоїх відповідей найближчим часом.

Підкажи своїм товаришам, щоб теж відповіли на анкету.

Редакція газети «МОЛОДИЙ КОМУНАР».

Голосування в ООН

НЬЮ-ЙОРК. Надзвичайна спеціальна сесія Генеральної Асамблеї ООН, скликана для ліквідації наслідків ізраїльської агресії, закінчується. 4 липня почалося голосування по проектах резолюцій.

Цинічний і різносторонній тиск пособників агресії — США і Англії — на делегації латиноамериканських, африканських та інших країн, які розвиваються, в ці дні вчинився не тільки в кулуарах асамблеї, але й у столицях відповідних держав. У хід було пушено все — від погроз до обіцянок економічної «допомоги».

Голосування показує, що деякі уряди, заплісуючи очі на майбутнє, коли їх власні країни можуть опинитися в становищі жертв збройної агресії імпері-

алістичних насильників, поступаються основоположними принципами ООН, приносять їх у жертву закулісним махінаціям.

Проект позаблокових країн, що вимагає беззастережного виведення ізраїльських військ за лінію перемир'я, не дістав необхідної більшості у дві третини голосів. За цей проект голосували 53 делегації, проти 46 і 20 делегацій утримались.

За резолюцію позаблокових країн голосували соціалістичні держави, арабські країни, а також Афганістан, Бірма, Бурунді, Камбоджа, Камерун, Цейлон, Конго (Браззавіль), Конго (Кіншаса), Кіпр, Франція, Гапон, Греція, Гвінея, Індія, Індонезія, Японія, Малайзія, Малі, Нігерія, Пакистан, Сенегал, Сомалі, Іспанія, Туреччина, Уганда, Танзанія і Замбія.

Латиноамериканський проект резолюції, фактично вигідний Ізраїлю, також не пройшов — він не зібрав необхідні дві третини голосів.

99 голосами при 20, що утримались, надзвичайна сесія Генеральної Асамблеї ООН прийняла резолюцію, запропоновану Гвінеєю, Іраном, Малі, Нігером, Пакистаном і Туреччиною.

Асамблея закликала Ізраїль відмінити всі заходи по зміні статусу Єрусалима, як такі, що не мають законної сили, і запропонувала надалі утримуватися від будь-яких дій, що могли б змінити статус цього міста. (ТАРС).

Думки, відгуки, рецензії

ВИРОК був коротким і жорстким: смерть. Та не сльози, не розпач і озгавлений — «Слово непереможних» («Молодая гвардия», М., 1967).

СЛОВО НЕПЕРЕМОЖНИХ

оплакуйте мене. Краще гордіться мною і знайте, що соромитися за мене вам ніколи не доведеться.

Так писав своїм батькам італійський антифашист Симон Кос, уже знаючи вирок, знаючи, що жити залишилося

кілька днів. Ось вона, комуністична переконаність! Навіть не знаючи цієї людини, а прочитавши її заповіт, розумієш, що це була Людина з великою літерою, справжній комуніст. Він і мертвим залишився в строю, залишився непереможним.

У цій дуже потрібній книзі зібрані документи величезного духовного впливу. Захоплення і гордість за цих мужніх людей викликає кожний видрукований рядок. Дуже точно зміст і цінність збірника передав у передмові письменник С. С. Смирнов, сказавши, що «книжка — ціла школа мужності, стійкості, героїзму у боротьбі за нашу велику ідею». Безсумнівно, що такою школою вона стане найбільше для молодих.

Г. БЕЛЕНКО,
м. Кіровоград.

Збірник листів італій- (ТАРС).

В. ПОГРІБНИЙ

Є орден імені Єгорова

(Продовження. Початок в газетах за 9, 12, 14, 17, 26, 28, 31 травня, 7, 9, 23, 28 червня та 5 липня).

Кожна бригада, кожна партизанська бойова одиниця одержала район оборони. Бригада, якою командував Єгоров, обороняла рубіж від Турчанського Мартина до Банської Бистриці. Проти партизан, які мали гранати, гвинтівки, автомати і протитанкові рушниці, загарбники кинули авіацію, артилерію, танки.

Протягом жовтня фашистським відділом дивізіям не вдалося потіснити партизан.

Але попереду був злий холодний листопад. Попереду була дорога на Прашову, попереду була дорога через перевали, один з яких через роки на честь командира Першої чехословацької партизанської бригади назвуть перевалом Альоші.

Радянські партизани в Банській Бистриці.

Розповідь про ті події не вкладається в газетному матеріалі. Можна сказати лише про окремі деталі.

Вони постали переді мною живими картинками, коли я взяв у руки лист колишньої партизанки, який, як найсвятіше, зберігає Єгоров.

ЛИСТ ШТЕПАНКИ УРБАНКОВОЇ

Дорогий Олексій Семенович!

Коли я дивлюся на Вашу сьогоднішню фотокартку в газеті, на якій Ви солідний 50-річний чоловік, мені згадується інша картина — 20 років тому. Тоді Вам було 30 років. Ви були стійким хлопцем, в залежності від обставин і умов Ви уміли бути і серйозним, і веселим, і милим, і суворим, всі ми Вас поважали і бачили у Вас героя. Те, що Ви одержали звання Героя Радянського Союзу, нас тому нітрохи не здивувало. Хто знає партизанські умови, де немає ні шкіл, ні вчителів, ні суддів, той зрозуміє, скільки чичів і відповідальності лежало на Ваших плечах. Вас поважали, з Вами рахувалися і були Вам віддані; і тому Ваша бригада була високо дисциплінованою, що було на той час найнеобхіднішим.

Мені знову згадується Ваш образ. 24 лютого 1945 р. Ви стоїте на горі біля Кранера в довгому шкрявтому плащі, у сивій папасі і з сумкою на боці біля своїх працівників — майора Ржецького і товариша Строгонова і даєте останні накази перед нашим довгим і дуже важким походом через фронт до Червоної Армії.

Наш єдиний важкий кулемет тріскотів на гідростанції за сім кілометрів від нас, намагаючись вести в оману нацистські орди, щоб вони не помітили нашого відходу із Ясенської долини. Іноді я бачу Вас веселим, як під акомпанемент рояля відмінного музиканта майора Ржецького Ви співаєте «Чубчик, чубчик, чубчик кучерявий, розвівайся, чубчик, по вітру». Пригадуєте? Ой, як нам було весело. Ми сміялися так, що навіть на мить забували, що ми у тилу нацистської армії і що кожної хвилини може розгорітися бій.

Я хотіла б Вам сказати і те, про що Ви не знаєте, але про що я особливо люблю згадувати.

В 1944 році перед самим Словацьким народним повстанням ми з чоловіком поїхали подивитися в Дубову, як англіїці розбомбили наш нафтовий завод...

Ми стояли з чоловіком в Дубовій на вокзалі. Я примітила, що недалеко від нас стоїть група людей, які жваво бесідували. Полковник словацької армії, священник і хтось в цивільному, який здавався високим державним чиновником тодішньої Словачки. Я робила вигляд, що їх не помічаю, але уважно слухала. Полковник, показуючи в напрямі гір до Прашової, сказав: «Подивіться туди, там партизанів, як мух, керує ними якийсь росіянин, у якого більше своїх бандитів. Якби Ви знали, скільки з ними мук. Вони вже настільки нахабні, що спускаються з гір у долини, купляють від населення скотину і харчі і платять їм набагато більше, ніж Словопол. Місцеві жителі їх підтримують. Вони настільки сміливі, що нападають на поліцейські дільниці і відбирають в поліцаїв зброю».

3 ДОНБАСУ і сонячного Криму, з полонин Заркарпаття і причорноморських степів, з Харкова і Полтави — з усіх кінців Радянської України прибули в місто-герой Київ делегати IV Республіканського зльоту юних піонерів. Серед 2200 посланців усіх областей — країн з країн, переможці всесоюзного огляду «Сяйте, ленінські зірки!», республіканських конкурсів, естафет, змагань і оглядів, які проводились на честь півдвідесятилітнього ювілею Радянської держави.

Представники чотирьохмільйонного загону українських піонерів приїхали до столиці республіки, щоб ще раз продемонструвати гарячу любов і безмежну відданість Комуністичній партії, соціалістичній Батьківщині, рідному народові, рапортувати про свої успіхи в навчанні і суспільно-корисній роботі, про розквіт дитячої творчості, здібностей і талантів хлопчиків і дівчаток.

СВЯТО ЮНИХ ЛЕНІНЦІВ

ВІДКРИТТЯ IV РЕСПУБЛІКАНСЬКОГО ЗЛЬОТУ ПІОНЕРІВ УКРАЇНИ

Нинішній, четвертий зліт — особливий. Він присвячується 50-річчю Великої Жовтневої соціалістичної революції. Разом з дорослими піонерами і школяри готують гідну зустріч славному ювілею. Майбутні будівники комунізму своїми патріотичними справами довели, що вони з честю носять високе звання юних ленінців.

Третій день перебувають у Києві посланці піонерських дружин республіки. Пройшли перші хвилини зустрічі у пам'ятному містечку «Жовтнев», що виросло на території Виставки передового досвіду в народному господарстві УРСР. Хлопчики і дівчата відвідали Палац піонерів і школярів, оглянули визначні місця Києва.

Вчора, 5 липня, під девізом «Тобі, рідна партіє, наші діла і мрії» відбулись піонерський парад на Хрещатику і урочисте відкриття зльоту на стадіоні «Динамо».

Величю височить у центрі столиці України пам'ятник засновниці Комуністичної партії і творчів Радянської держави В. І. Леніну. Біля пам'ятника несуть почесну вахту юні піонери. На Хрещатику і бульварі Шевченка зібрався тисячі киян, щоб подивитися святковий похід піонерів.

18 годин 15 хвилин. Присутні тепло зустрічають керівників Комуністичної партії і уряду України — товаришів Д. С. Коротченко, М. О. Соболя, О. А. Титаренка, П. Ю. Шелеста, В. В. Щербинського, В. В. Клименка. Разом з ними в гості до піонерів прийшли міністри УРСР, секретарі Київського обкому і міськкому партії, члени бюро ЦК ЛКСМ України, старі більшовики, ветерани революції, громадянської і Великої Вітчизняної воєн, перші піонери, представники громадських організацій, передовики виробництва, діячі науки і культури.

Починається парад. Під звуки оркестрів на Хрещатику вступає десятитисячна колона учасників зльоту і піонерів Києва. Легкий вітерець колише прапор республіканської піонерської організації. Діти несуть макет червоного галстука. В нього полум'ям гвоздик вписана цифра «50».

Піонери високо піднімають червоний стяг з портретом В. І. Леніна, прапори з портретами членів Політбюро ЦК КПРС. На центральній магістралі столиці України майорять прапори обласних піонерських організацій, піонерських організацій міст-героїв, країн дружин республіки.

Колона зупиняється біля па-

м'ятника В. І. Леніну. Від неї відокремлюється група дітей і встановлює до підніжжя величезного монументу корзини живих квітів.

Наймолодші учасники свята — жовтєнята вручають керівникам Комуністичної партії і уряду республіки, а також гостям зльоту барвисті букети.

Юні ленінці прямують до стадіону «Динамо» Під звуки бадьорих маршів ідуть червоною слідопити, юні геологи, археологи, географи, альпіністи, туристи. На відкритті автомобільна група дітей біля піонерського вогнища, затамувавши подих, слухає цікаву розповідь ветерана революції.

По Хрещатику проходять дипломанти Виставки досягнень народного господарства СРСР, чемпіони всесоюзних і республіканських змагань з технічних видів спорту, учасники автомотоестафети, присвяченої республіканському зльоту.

В руках у юнатів — великий «єріг достатку» з овочами і фруктами. Вони несуть на вишитах українських рушниках запашні паляниці, снопи пшениці, муляжі качанів кукурудзи, соняшника та інших сільськогосподарських культур. Привертають увагу шеренги тваринників, зоологів, зелених патрулів — охоронців природи.

Святковий похід завершують піонери столиці України.

Проходячи повз пам'ятник В. І. Леніну, делегати і гості зльоту віддають салют тому, чие ім'я носить Всесоюзна піонерська організація.

Після урочистого маршу велике піонерське свято продовжувалося на стадіоні «Динамо». Учасники і гості зльоту тепло зустріли керівників Комуністичної партії і уряду Української РСР — товаришів Д. С. Коротченка, М. О. Соболя, О. А. Титаренка, П. Ю. Шелеста, В. В. Щербинського.

Над стадіоном лунають звуки фанфар: «Увага! Слухайте всі!» Делегати виходять на поле і шикуються на лінійку.

Секретар ЦК ЛКСМУ О. С. Капто приймає рапорт про готовність учасників до відкриття IV Республіканського зльоту юних піонерів, присвяченого 50-річчю Великої Жовтневої соціалістичної революції. Лунає команда: «Зліт розпочати, прапор зльоту підняти!»

Під звуки державних гімнів Радянського Союзу і Української РСР на флагштоці піднімається червоний прапор.

Потім з привітанням до учасників і гостей зльоту звернувся секретар ЦК ЛКСМУ О. С. Капто. Закінчуючи свій виступ, він проголошує:

— Піонери! До боротьби за справу Комуністичної партії Радянського Союзу будьте напоготові!

— Завжди напоготові! — звучить над стадіоном тисячоглоса відповідь піонерів.

Юні натуралісти піднімаються на урядову трибуну і вручають червоні гвоздики керівникам Комуністичної партії і уряду України.

Починається театралізована вистава «Сяйте, ленінські зірки!» На зелене поле стадіону виходять червоногвардійці, матроси, робітники і робітничі. Вони несуть транспаранти, на яких написано: «Вся влада Радам», «Землю — селянам!», «Світові — мир!». Колони прямують до центру поля, і під звуки пролетарського гімну «Інтернаціонал» учасники виступу утворюють силует легендарного крейсера «Аврора», постріл якого сповістив про початок нової ери — ери соціалізму. На гарбовій доріжці з'являється броньовик, на якому стоїть Володимир Ілліч.

Роль В. І. Леніна виконує заслужений артист УРСР О. В. Омельчук. Звучать історичні слова вождя: «Робітничо і селянська революція, про необхідність якої весь час говорили більшовики, здійснюється».

Свято закінчилося піонерським танком дружби і великим фейерверком.

(РАТАУ).

«Ну, чому ж Ви не направите туди солдатів, пане полковнику?» — говорить священник.

«Та що ви! Половина від нас збігла б, а друга половина приєдналася б до бандитів».

Тоді я Вас ще не знала, не знала, хто «цей росіянин, який там керує». Але було мені радісно. 30 серпня я везла із Гарманця пакет листівкового журналу «Атака», який випускала маленька друкарня на Гарманецькій паперовій фабриці. На вокзалі в Банській Бистриці було багато людей. Всі поспішали на схід. Поїзд підійшов, і ми кинулись до нього. Раптом хтось вискочив на ходу з поїзда, що зупинявся, і закричав: «Не сідайте, це Єгоров зі своїми хлоцями їде звільнити Прешов!» Всі спокійно і дисципліновано ментально відступили від поїзда і вірили, що Ви зі своїми партизанами дійсно допоможете Прешову. Ви завоювали вже легендарну популярність.

Націстам це стало скоро відомо, і вони після часткової ліквідації повстання оголосили по радіо, що Вас спіймали. А Ви в цей час сиділи в горах серед нас. Хтось одразу витяг заржавілу друкарську машинку, і почали друкуватися листівки, які спростовували цю тривожну новину.

За кілька днів до нового 1944 року прийшов до мене капітан Марчук і говорить: «Слухай, Штепанка, на новий рік біля Кранера буде в гостях штаб нашої бригади. Це люди, про яких у майбутньому, мабуть, буде говорити вся республіка. Тобі доведеться справитися з важливим і великим завданням господарки. Потурбуйся, будь ласка, щоб все було в порядку. Дівчата із Кранера підуть в Ясиніє. Мешканці села і робітники із Подберезової обіцяли прислати нам через німецькі позиції все, що буде потрібно. Все одно це буде остання зустріч нового року під час війни. Наступну зустріч, напевне, ми відсвяткуємо у вільній країні...»

«Ну, а що німці? Вони не нападуть на нас?»

«Та ти не турбуйся про німців. Нащо ж нам кулемети?»

А потім ми дійсно почали «гуляти». На торжество були запрошені представники всіх двадцяти двох націй, які були в нашій бригаді. Кожному довелося співати яку-небудь національну пісню. Коли єдиний серед нас англієць почав співати свою «Рол аут дзе барелз» на мелодію нашої «Шкода ласки», ми його розкачали. Французи співали якусь сентиментальну, поляки — веселий краков'як, але, нарешті, переможцями виявились росіяни зі своїми прекрасними баритонами і ви, Олексій Семенович, зі своїм «Чубчиком», і товариш Ржецький зі своєю «Сердце, спасибо, сердце, что ты умеешь так любить».

О 22 годині всі стихли і згадали, що у Москві уже північ і настає новий рік, у якому ми обов'язково будемо звільнені і доб'ємо фашистського гада в Берліні. Мені здавалось це дуже фантастичним.

Потім Ви встали, попросили тиші і сумно повідомили нам, що на Гадлі були спіймані і замучені наші партизани, серед них і товариш Дропп. Їх повішали на площі. Ви попросили нас шанувати їх пам'ять. Це було для нас не в силі. Хлопці

О. С. Єгоров (праворуч) з начальником штабу А. П. Ржецьким.

плакали за столом, як маленькі діти. Підводились один за одним і давали клятву, що за них помстяться. Це було найбільше враження, яке я пережила серед вас.

Знаєте, товариш Олексій Семенович, у мене з Вами зв'язано багато прекрасних спогадів. Але з них хоч би цих кілька, про які я Вам пишу. Ніколи вони не щезнуть з моєї пам'яті.

Ваша
Штепанка Урбанкова,
Острава-Поруба.

А ось кілька рядків із повідомлення ТАРС за 21 березня 1958 року.

ПРОЦЕС ЗЛОЧИНЦІВ ІЗ «ГВАРДІЇ ГЛІНКИ»

20 березня перед обласним судом в Жиліні стали шість колишніх членів карального загону

(Продовження на 4-й стор.).

Є орден імені Єгорова

(Продовження).

«Гвардії Глінки» (Глінка — лідер фашистського націоналістичного руху в Словачії) в Позажській Бистриці. Суд встановив ступінь вини кожного підсудного в злочинах... звершених ними після часткового придушення словацького народного повстання... Присутніх в суді приголомшило покаження Бунті про те, як в піч була кинута жива грудна дитина в кофдрі. Він бачив, як мати у відчай сама кинулась за дитиною у вогонь. Бунт показав, що після розстрілу партизан він бачив, як Штепанка відносив від печі вузол з речами, які належали вбитим... Підсудний Ян Вальент зізнався перед судом, що особисто сам розстрілював на вапняному заводі поблизу Немецька чотирьох чоловік. Як і інші члени загону, він пограбував свої жертви. Він докладно розповів про те, як каральний загін «Глінківської гвардії» шукав у районі Банської Бистриці радянського командира партизанського загону Єгорова. Вальент розповів також про вбивство чотирьох французьких партизан і 8—10 американців і канадців, які були розстріляні і кинуті в піч...

Переді мною один з листів, одержаних Олександром Семеновичем Єгоровим після 8 травня, коли в «Комсомольській правді» була опублікована стаття «Зірка майора Єгорова».

«...Коли я прочитав «Комсомольську правду» за 8 травня, у мене серце забилося. Адже це ми з Вами наводили страх на фашистів, пускали під укіс поїзди, робили сміливі нічні нальоти, брали в полон командира батальйона, його

Вони виникли з літака на гору Пряшова у серпні сорок четвертого в числі 22 радянських партизанів. Українка Каталія Созань (праворуч) із з'єднання Федорова і Тана Ніколевца — білоруська партизанка, на очах якої фашисти розстріляли батька і матір. Тисячі людей — слов'ян, чехів, росіян — заздряють їм своїм життям. Під вогнем карателів вносили з поля бою поранених, ревали на собі одяг, щоб перев'язати рани. Фото 1945 р.

штаб і офіцерів, радіостанцію разом з прислугою, як, наприклад, в Святої Андреї, Медзбродеж, Словенській Любчі і т. д. Це Ви давали наказ наводити паніку в тилу ворога, не давати йому пощади, не шкодуючи сил і самого життя. І я першим добровільно очолив 15 чоловік і повів на гарнізон ворога, чисельністю більше полку і до зубів озброєний. Дехто говорив, що це неможливо, але ми виконали Ваш наказ і зробили можливо. Від нас тікали німці босими, в одних підштанках при 15 градусах морозу, як це було в Словенській Любчі і інших місцях...».

(Закінчення буде).

ЛЮДИНА — ЛЮДИНІ

Коли я пройжджаю біля 27-ї школи, в душі здійснюється хвиля теплих почуттів до вчителів, цих невтомних трудівників, інтелігентів у найкращому розумінні слова. Десять років трудяться в школі В. К. Сорокіна, В. Д. Кубиш, Н. В. Михайлова. А коли у мене в сім'ї трапилося лихо, ці люди не залишили в біді.

Вже протягом семи років мій син Саша в зв'язку з хворобою не може відвідувати школу.

І ось усі ці роки вчителі школи № 27 у дощ, у сніг, у хуртовину приходять до нас додому, приносять книги, унаочнення, інші матеріали і вчать мого сина. Всі сім років мій Сашко вчиться на відмінно, і я певна, що він успішно закінчить десятий клас.

Ми все життя з великою любов'ю будемо згадувати дорогих нашому серцю вчителів 27-ї.

М. КСЬОНДЗОВА,
м. Кіровоград.

У НЬОГО з рота і з носа текла кров. Молодий чоловік нерухомо лежав на землі. Я бачив, як дівчина підкладала йому під голову шось біле, яке зразу набухало кров'ю. Через хвилину — іншу сюди, на вулицю Круме-штрассе, підїхала санітарна машина...

Лише на другий день ми, журналісти і фотореPORTери, — невимушені свідки цієї сцени, довідалися, що це було: санітари кляли на посылки смертельно пораненого 26-річного західноберлінського студента Бенно Онезорга. Постріл, який обірвав життя хлопцеві з трудової сім'ї, прозвучав у центрі міста. Поліцейський випустив кулю із пістолета в потилицю беззахисній жертві. Так само, як колись робили нацистські кати в концтаборах.

го терору в місті, вимагало демократизації системи навчання в місцевих вузах і права вільно висловлювати свою думку. Західноберлінська адміністрація, схваливши дії поліції в «криваву п'ятницю», тут же прийняла надзвичайні заходи. Власти в необмежений строк заборонили проведення демократичних демонстрацій, погрозили прискоренням «судовиконавством», щоб було легше розправлятися з непокірними. Однак все це не зломало волі студентів.

Близько 18 тисяч людей вийшли на вулиці, щоб провести в останню путь свого товариша Бенно Онезорга. В обох західноберлінських університетах і в усіх інших вузах проходили багатовишні збори і мітинги. Студенти вимагають суворого покарання вбив-

НІЧ ДОВГИХ КИЙКІВ

Після вбивства Бенно Онезорга (він, колишній декоратор, зовсім недавно зміг стати студентом факультету германістики) поліцейський зробив пізнім вечером 2 червня. Вбивство був один із місцевих «наглядачів порядку», які вчинили тут безприкладну по своїй жорстокості розправу над учасниками мирної студентської демонстрації. Близько тисячі поліцейських було кинуте проти демонстрантів, які зібрались на центральній магістралі — Бісмаркштрассе. Студенти стояли на тротуарі, вздовж якого на сотні метрів тягнувся високий дощаний паркан. Вздовж краю тротуару — бар'єр. Поліцейські накинлись на цю, за виразом самого поліцейського президента, «ліверну ковбасу». Їм не коштувало великого труда розправитися з демонстрантами, які розтягнулися вузькою колоною і притулились до паркану. Із репродукторів поліцейських машин не було попереджувальних закликів до демонстрантів розійтись. Прозвучала лише команда: «Поліцейські кийки — із чохла! Розігнати!»

День 2 червня ввійшов в історію Західного Берліна під назвою «кривава п'ятниця». Він викликав нову хвилю масових виступів демократично настроєного студентства, яке вже не раз протестувало проти поліцейсько-

ці, відміни заборони демонстрацій, відставки правлячого бургомістра Західного Берліна Альберта, сенатора по вишتریшніх справах Бюша і поліцейського президента Дунензінга. Студентський комітет університету в Далемі порушив судове переслідування проти поліцейського президента та інших поліцейських чиновників. Зібрані показання більше 400 свідків. Використана ще одна форма боротьби: більше ста студентів, які репрезентували вузи міста, провели голодовку, добиваючись задоволення своїх вимог.

Місцева і західнонімецька преса, що знаходиться в основному в руках газетного короля Шпрінгера, продовжує систематичне цькування демократичного студентства. Однак звучать і тверезі голоси. Відомий публіцист Себастьян Хафнер, виступаючи на сторінках журналу «Штері», пише про становище поліцейського терору в Західному Берліні. В статті «Ніч довгих кийків» Хафнер засуджує криваву розправу поліції над студентами 2 червня і заявляє: «Це був не розгін демонстрації, а заздалегідь підготовлений нагром, проведений за методом Герінга».

Костянтин САВВІН,
кореспондент ТАРС,
Західний Берлін.

П'ЯТНИЦЯ, 7 липня. Перша програма. 11.00 — Телевісті. (К). 11.10 — Телефільми «Пома про польярників» та «Вік, поділений медою». (Кіровоград). 17.00 — Тиждень Туркменської РСР у

Москві. (М). 18.00 — Телевісті. (К). 18.20 — Програма українського телебачення, присвячена дню Луганщини. (К). 19.00 — Кубок СРСР з футболу: ЦСКА — «Динамо» (Київ). 20.45 — Естафета новин. (М). 21.40 — Телераклама. (Кіровоград). 21.45 — Телестанція та художній фільм «Діти моря». (Кіровоград).

Друга програма. 11.10 — Художній фільм «Попіл і алмаз». (К). 21.40 — Програма українського телебачення, присвячена дню Луганщини. (К). СУБОТА, 8 липня. Перша програма. 14.30 — До 50-річчя Радянської влади. «Хлопчики і дівчатка». (М). 15.10 — «Револьюційний марш науки». (М). 15.30 — Народний музей «За владу Рад». (М). 16.00 — Програма породак. (К). 16.05 — До Дня Повітряного флоту СРСР. (К). 16.35 — «Братерство». Зустріч колишньої розвідниці Мері Бобівер з бойовими побратимами. (К). 17.05 —

Грізні форварди «Нафтовика»

У п'ятнадцятому турі чемпіонату країни з футболу 4 липня зафіксовані такі результати: «Нафтовик» — ЦСКА — 4:0; «Арат» — «Крила Рад» — 0:0; «Динамо» (Київ) — «Торпедо» (Москва) — 0:0; «Чорноморець» — «Локомотив» — 1:0; «Пахтакор» — «Динамо» (Тбілісі) — 0:0; «Кайрат» — «Торпедо» (Кутаїсі) — 1:1; «Динамо» (Мінськ) — «Динамо» (Москва) — 1:2; «Спартак» — «Зеніт» — 3:0.

Прекрасно виступає в останніх турах «Нафтовик». Зараз це найбільш результативна команда: на її рахунок 27 забитих голів. «Нафтовик» займає четверте місце — 18 очок. Стільки ж у донецького «Шахтаря», але в останнього гірша різниця м'ячів. А перед ведуть, як і раніш, три динамівські команди. У московської — 22 очка після 14 зустрічей, київської — 20, тбіліської — 19, але після 15 матчів.

(ТАРС).

«МО — ЛОД — ЦІ!»

Цей вигук останнім часом все частіше лунає над трибунами стадіону «Зірка». Це уболівальники дають оцінку футболістам, які демонструють змістовну, наступальну гру. Після прикрого програшу «Карпатам» наші земляки розгромили одного з лідерів підгрупи — вінницький «Локомотив» (3:0), виграли у «Труда» (3:2). І ось зараз гра з «Соколом».

Стадіон почав скандувати після того, як Корольов метрів з тридцяти послав м'яч у лівий нижній кут воріт гостей, збільшивши цим самим рахунок, відкритий на 15-й хвилині Товтом. Після цього саратівці розгубилися, мабуть, примирилися зі своєю поразкою і послабили опір. Ступак, який добре провів весь матч, тричі виводив на удар Гнатика (він у другому таймі замінив Квасова). Тричі Гнатик був віч-на-віч з воротарем гостей Полікановим і не міг влучити по воротах.

На 35-й хвилині неохайна гра Горожанкіна дозволила Чернишову «розпечатати» ворота кіровоградців. Останні хвилини не принесли змін — матч закінчився з рахунком 2:1 на користь «Зірки».

Відділ веде кандидат у майстри спорту Г. Дубівка.

КОНКУРС - ВИКТОРИНА

Відповіді на завдання № 8

1. Заочні змагання зв'язані з передачею ходів на віддалі. Є такі види заочних змагань: а) Листуванням. Це найрозповсюдженіший вид змагань. Партії граються пересилкою ходів, час на обдумування відрховується днями (на кожні 10 ходів учаснику дається 30 днів з нагромадженням часу, причому час знаходження листів у дорозі не враховується). В середньому гра триває півтора року.

Всі турніри листуванням мають класифікаційне значення.

- б) Змагання по радію. Ходи в партіях передаються при допомозі спеціального коду (коду Удемана) або шифру.

в) Змагання по телефону. Багато читачів запитують: де можна грати в турнірах листуванням. Відповідаємо: у всесоюзному масштабі змагання прово-

дяться Латвійським шаховим клубом (Рига, п/с 100), а для шахістів другого розряду і вище — турнірний комітетом ЦШК СРСР (Москва, Г-19, Гоголівський бульвар, 14).

Для участі в турнірі листуванням необхідно вислати заяву, довідку про наявність розряду і турнірний внесок в розмірі 2 карбованці (поштовим переказом).

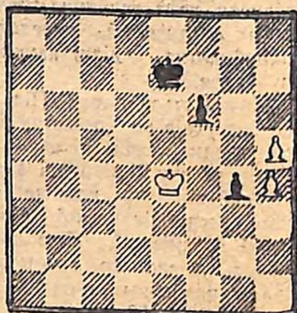
2. Чемпіонкою СРСР 1966 року вперше стала Нана Александрія (Тбілісі).

3. Позиція із партії Дубівка-Євдокимов (першість обласної Ради ДСТ «Авангард» 1967 р.). Білі провели нескладну, але ефектну комбінацію:

1. d5—d6 Ce7 : d6 (якщо 1... Ce7—d8 то 2. Cg5 : f6 і d6—d7)
2. Cg5 : f6 g7 : f6
3. Td1 : d6 Фd6 : d6
4. Фf3—g3 + Kpg8—f8 (це можна 4... Kpg8—h8 з-за 5. Ke5 : f7 з матом)
6. Ke5—g5 + h7 : g6
7. Фg3 : d6 з виграшем.

ЗАВДАННЯ № 9

1. Нещодавно в СРСР закінчилися 5 міжнародних турнірів. Назвіть переможців цих турнірів (2 очки).
2. Хто з російських письменників XIX століття займався шахами? (5 очок).
3. Розв'яжіть етюд:

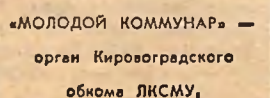

Білі: Кре4; тt; h4; h5.
Чорні: Кре7; тt; f6; g4.
Пічия (3 очки).
Останній термін надсилання відповідей 20 липня.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
Телефони: редактора — 45-00, відповідального секретаря — 45-35, відділів — 45-36.

«МОЛОДОЙ КОММУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ.